

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่2
โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พัชชา สุวรรณพานิชย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่2
โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พัชชา สุวรรณพาณิชย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่2
โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พัชชา สุวรรณพาณิชย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
มีนาคม 2550

พัชชา สุวรรณพาณิชย์ (2550). ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษา
แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น นิสัยการเรียน บุคลิกภาพ และการ
ร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง และความคาดหวังของ
ผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 102 คน และ
นักเรียนหญิง 94 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่
แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี
6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{13}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{14})
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) สัมพันธภาพ
ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชา
นาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มี 1 ปัจจัย ได้แก่

เพศ : นักเรียนหญิง (X_1)

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้น
ที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_2)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) การเข้าร่วมกิจกรรม : เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ (X_6) การเข้าร่วมกิจกรรม : เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ (X_7) การเข้าร่วมกิจกรรม : ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (X_8) อาชีพผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{11})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้คิดเป็นร้อยละ 40.20

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียน ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .958 + .327X_{12} + .273X_{16} + .188X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียน ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .417X_{12} + .308X_{16} + .164X_{15}$$

FACTORS AFFECTING ON ATTITUDES TOWARDS DRAMATIC ARTS STUDYING
OF THE SECOND LEVEL, PRIMARY GRADES 4-6 STUDENTS
OF SURAOBANGMAKHUEA SCHOOL
IN WATTANA DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PATCHA SUWANPHANIT

Presented in partial Fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
March 2007

Patcha Suwanphanich. (2007). *Factors Affective on Attitude Towards Dramatic Arts Studying of the Second Level, Primary Grades 4 – 6 Students of Suraobangmakhuea School in Wattana District, Bangkok* . Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Project : Inst . Wilailuck Pongsopar.

The purpose of this research was to study the factors affecting on attitude towards dramatic arts studying of the second level , primary grades 4-6 students of Suraobangmakhuea School in Wattana District , Bangkok. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor ; gender, class level, studying - habits, personality and involvement in school activities, second of them was family factor ; guardians' occupations, guardians' expectation, and third of them was learning environment factor ; physical learning environment, interpersonal relationship between students and their teacher and the interpersonal relationship between students and their peer groups.

The 206 sample ; 102 males and 94 females were the second level , primary grades 4-6 students of Suraobangmakhuea School in Wattana District , Bangkok in academic year 2006 . The instruments research were factors affecting on attitude towards dramatic arts studying of the second level , primary grades 4-6 students of Suraobangmakhuea School in Wattana District , Bangkok questionnaires The data was analyzed by the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School in the Wattana District of Bangkok and six factors : studying -habits (X_{12}), personality (X_{13}), guardians' expectations (X_{14}), physical learning environment (X_{15}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{16}), interperonal relationship between students and their peer groups (X_{17}) and gender : female (X_1) at .01 level and .05 level, gender : female (X_1), respectively.

2. There were significantly negative correlation among attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School in the Wattana District of Bangkok and one factors : gender : male (X_2) at .05 level.

3. There were no significantly correlation among attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School in the Wattana District of Bangkok nine factors : grade level : primary 4 (X_3), grade level : primary 5 (X_4), grade level : primary 6 (X_5), involvement in school activities : pevious experience in activities of the Dramatic Arts (X_6), involvement in school activities : dramatic arts clubs (X_7), involvement in school activities : no previous experience in activities involving the dramatic arts (X_8), parental occupation : government bureau officers (X_9), parental occupation : employee of the private sector (X_{10}), parental occupation : private business owner (X_{11})

4. There were significantly three factors affected on attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School in the Wattana District of Bangkok, ranking from the most to the least affecter were the studying - habits (X_{12}), interpersonal relesionship between students and their teacher (X_{16}) and physical learning environment (X_{15}). These three factors could predicted attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School about percentage of 40.20

5. The significantly predicted equations of attitude towards dramatic arts of primary students at grades 4-6 of Suraobangmakhuea School in the Wattana District of Bangkok were as follows :

5.1 In term of raw score were :

$$\hat{Y} = .958 + .327X_{12} + .273X_{16} + .188X_{15}$$

5.2 In term of standard score were :

$$Z = .417X_{12} + .308X_{16} + .164X_{15}$$

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอย เลื่อมแสง กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมในการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้แนวคิด ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ด้วยความกรุณา จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวณี กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็น ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ วิลาวัณย์ โตสำราญ และอาจารย์ประจำชั้น ชั้นปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญช่วย และคุณแม่อารมณ์ สุวรรณพาณิชย์ รวมทั้งสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพื่อนๆ คณะจิตวิทยาการศึกษา ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และให้กำลังใจ รวมทั้งการช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์แก่ผู้วิจัยด้วยดี จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกทุกคนในครอบครัว ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับชีวิตผู้วิจัยเสมอมา ตลอดจนบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการ ความรู้ให้กับผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบัน

พัชชา สุวรรณพาณิชย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
สมมติฐานของการการศึกษาค้นคว้า.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	
ต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	18
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	20
เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ.....	28
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	30
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	44

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	58
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	58
สมมติฐานทางการศึกษาค้นคว้า.....	58
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	58
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	61
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	79
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	102

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน สุเหร่าบางมะเขือ จำแนกตามเพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรม ในโรงเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และบุคลิกภาพ.....	51
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน.....	53
3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่มี ต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	54
4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติ ต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	56
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติ ต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์.....	56
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัย ทางการเรียน.....	93
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม บุคลิกภาพ.....	94
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความ คาดหวังของผู้ปกครอง.....	95
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถาม ลักษณะทางกายภาพในการเรียน.....	96
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับครู.....	97
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพ ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	98
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) แบบสอบถามของทัศนคติ ต่อการเรียน วิชานาฏศิลป์ ด้านความรู้.....	99

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) แบบสอบถามของทัศนคติ ต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้านความรู้สึกรู้สึก.....	100
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) แบบสอบถามของทัศนคติ ต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม.....	101

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ศิลปวัฒนธรรม เป็นจิตวิญญาณในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ที่สืบทอดสร้างสรรค์กันมาแต่โบราณจนเป็นเอกลักษณ์ เพื่อใช้พัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าจนเป็นรูปแบบที่ยั่งยืน เรียกว่า “ภูมิปัญญา” ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้คนอยู่ดีมีสุข (กรมศิลปากร. 2544 : 2) ชนชาติไทยเป็นชนชาติที่มีสมบัติวัฒนธรรมสะสมมานานเป็นเวลาหลายร้อยปี สมบัติวัฒนธรรมนี้เป็นสิ่งที่ผูกพัน และหล่อหลอมชนชาติไทยให้มีลักษณะเฉพาะร่วมกัน ซึ่งแตกต่างจากชนชาติอื่น ลักษณะเฉพาะนี้เรียกว่า “เอกลักษณ์ไทย” (เกียรติศักดิ์ อธิยานันท์. 2527 :7) และวัฒนธรรม คือ แบบแผนการดำรงชีวิตที่ถือเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันในสังคม เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่างๆ ที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ โดยการสืบทอดต่อเนื่องกันเรื่อยมาในทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์จนมาถึงในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นด้านความเชื่อ ศาสนา ประเพณี ภาษา วรรณกรรม และศิลปะ

ในปัจจุบันวัฒนธรรมด้านนี้กำลังถูกกลืนด้วยวัฒนธรรมของต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามาอย่างรวดเร็วจนเป็นที่ห่วงเกรงว่าหากไม่เร่งระดมอนุรักษ์และส่งเสริมอย่างจริงจังแล้ว ความเสื่อมสลายของนาฏศิลป์และดนตรีอาจเกิดขึ้นในไม่ช้า นั่นก็หมายถึงในอนาคตเอกลักษณ์ทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของชาติจะกลับกลายเป็นเรื่องราวประวัติศาสตร์จนยากที่จะฟื้นฟูขึ้นมาอีก(เพทาย เจริญคุณวิภู. 2535:1) สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ประเทศชาติขาดการสร้างสรรค์ และส่งเสริมวัฒนธรรมที่สอดคล้องตามกาลเวลา มรดกทางวัฒนธรรมที่ดั่งามถูกทอดทิ้งด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของคนรุ่นหลัง โดยเฉพาะเยาวชนประเทศไทยนั้นได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีเอกราช มีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ และเป็นที่ยอมรับจากทั่วโลก แต่ในปัจจุบันอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติได้เข้ามาแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว ทำให้ศิลปวัฒนธรรมของไทยเริ่มเสื่อมโทรมลง จึงเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ควรช่วยอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสานศิลปวัฒนธรรมให้เจริญงอกงามต่อไป โดยเฉพาะเยาวชนรุ่นหลังซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ซึ่งควรที่จะได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม ปลูกฝังค่านิยม และสร้างเจตคติที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมในด้านต่างๆ (ประมวล น้อยเจริญ. 2532 :2)

นาฏศิลป์ไทยจัดเป็นศิลปะและวัฒนธรรมของไทย ซึ่งได้สืบทอดตกทอดเป็นมรดกแต่โบราณ จนกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านี้ได้ฝังเข้าไปในสายเลือดของคนไทยจนไม่อาจแยกได้ (พระยาอนุมานราชธน. 2532 :76) นอกจากนี้นาฏศิลป์ไทยให้ประโยชน์แก่ผู้สนใจและผู้แสดงในด้านที่ทำให้เกิดความ

จดจำดี เกิดความสามัคคีในหมู่คณะและเข้าสังคมได้ง่าย (ไพศาล อินทวงศ์. 2522 :117) ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กำหนดให้จัดการศึกษาในด้านความรู้เกี่ยวกับ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นอกจากนี้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้มีการจัดการศึกษาวิชาดนตรี นาฏศิลป์อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะแล้ว ผู้เรียนจะมีสภาพจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีรสนิยม รักความมีระเบียบ เห็นคุณค่า ความสำคัญของศิลปะ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนศิลปวัฒนธรรมอันเป็นมรดกทางภูมิปัญญา ของคนในชาติ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน . 2544) แต่ยังพบว่า นักเรียนประถมศึกษายังมีความ สนใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้น้อยมากโดยเฉพาะ วิชานาฏศิลป์ ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ จริง เน้นด้านทักษะกระบวนการ มีความเกี่ยวข้องกับวิชาต่างๆ ได้แก่ วิชาภาษาไทย สังคม จริยธรรม ศิลปะ คนตรี เป็นต้น เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ศึกษาในด้านสังคม อารมณ์ จิตใจ และ บุคลิกภาพ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก มีสมาธิ อารมณ์และจิตใจที่มั่นคง มีความคิด สร้างสรรค์ มีมารยาทที่งดงาม มีความอดทน สุขภาพร่างกายแข็งแรง เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม แต่เนื่องจากอิทธิพลจากวัฒนธรรมต่างชาติมีผลต่อวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความ เปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม มีความมั่นใจสูง เป็นตัวของตัวเอง ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้ ก็เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่ต้องศึกษาในวิชานาฏศิลป์ไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน แต่นาฏศิลป์ไทยเป็นวิชาที่แสดงถึงศิลปวัฒนธรรมไทยอันเก่าแก่ ที่สืบทอดต่อกันมา จึงทำ ให้นักเรียนอาจเกิดความรู้สึกขัดแย้ง เบื่อหน่าย รู้สึกว่าล้าสมัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรสร้างทัศนคติ ที่ดีต่อวิชานาฏศิลป์ไทยเพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชานาฏศิลป์มาเป็นเวลา 6 เดือน ได้สังเกตเห็นว่า นักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ปัญหาที่พบในการสอนวิชานาฏศิลป์ พบว่า นักเรียน มีปัญหา ในการเรียน ได้แก่ ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย และนักเรียนไม่เห็น ความสำคัญของการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่า บางมะเขือ จำนวน 60 คน โดยใช้ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่หนึ่ง ถามว่า “ในขณะที่นักเรียนเรียนวิชานาฏศิลป์ นักเรียนคิดว่าตนเองมี ปัญหาหรือไม่ ถ้ามีเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องใด” ผลการสำรวจพบว่านักเรียนมีปัญหามากที่สุดคือ ปัญหาด้านความสามารถในการเรียนวิชานาฏศิลป์ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ได้แก่ รำไม่ เป็น รำไม่ได้ รำไม่สวย จำไม่ได้ ทำรำยาก รองลงมามีปัญหานักเรียนด้านส่วนตัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ได้แก่ ไม่ชอบรำ ไม่ชอบเรียน ขี้เกียจเรียน รู้สึกเมื่อย มือไม่อ่อน

คำถามข้อที่สอง ถามว่า “จากปัญหาข้อที่หนึ่งนักเรียนแก้ปัญหาด้วยวิธีใด” พบว่านักเรียนในช่วงชั้นที่ 2 ตอบว่าปัญหาด้านความสามารถในการเรียนวิชานาฏศิลป์ แก้ปัญหาโดยต้องตั้งใจเรียน ตั้งใจฟัง ต้องฝึกซ้อมบ่อยๆ มีสมาธิในการเรียน ปัญหาด้านส่วนตัว แก้ปัญหาโดยพยายามทำได้ ให้เพื่อนช่วยสอน ไม่เล่น ไม่คุยในเวลาเรียน

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นดังกล่าวน่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนตามที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 237) กล่าวว่าทัศนคติ เป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกเชื่อฟังใจของเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด มักจะเกิดขึ้นเมื่อเรารับรู้หรือประเมินผู้คน เหตุการณ์ในสังคม เราจะเกิดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างควบคู่ไปกับการรับรู้ และส่งผลต่อความคิดและปฏิกิริยาในใจของเรา ดังนั้นเจตคติจึงเป็นพฤติกรรมภายนอกที่อาจสังเกตได้หรือพฤติกรรมภายในที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยง่าย แต่มีความโน้มเอียงที่จะเป็นพฤติกรรมภายในมากกว่าพฤติกรรมภายนอก ซึ่งมีความสอดคล้องกับกมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 172) ที่กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกเรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่าทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ ระวีวรรณ จำเรียง (2540 : 30) กล่าวว่าถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาเรียน ก็จะเป็นรากฐานสำคัญของการเรียน เป็นแนวทางให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียน อยากรู้ อยากเห็นสิ่งที่ครูสอน เห็นความสำคัญของวิชาเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและอยากเอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีตามไปด้วย แต่ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาที่เรียนแล้วย่อมเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน พยายามต่อต้านขัดขืนในการเรียนวิชานั้นๆ ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเรียนวิชานั้นไม่ได้ผลดี

โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จัดการเรียนการสอน 2 ช่วงชั้น คือ ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) และช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6) มีการจัดการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ให้กับทุกช่วงชั้น 1 คาบต่อสัปดาห์ จึงทำให้นักเรียนให้ความสำคัญต่อการศึกษาวิชานาฏศิลป์ไทยน้อย ขาดความสนใจ ซึ่งอาจทำให้ผลการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การเรียนการสอนไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ขาดประสิทธิภาพและนาฏศิลป์ไทย อันเป็นส่วนหนึ่งของศิลปวัฒนธรรมของชาติถูกลืมเลือน ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์จึงเป็นการศึกษาความรู้สึก หรือความคิดเห็นที่มีต่อวิชานาฏศิลป์ไทย เกี่ยวกับคุณประโยชน์และความสำคัญของเนื้อหา และกิจกรรมของนักเรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน กับทัศนคติทางการเรียนต่อวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของทัศนคติทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการวางนโยบาย เพื่อปรับปรุงหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน แก่นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 102 คน และนักเรียนหญิง 94 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ซึ่งแบ่ง 3 ด้าน ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

2.1.1.1 เพศ

2.1.1.2 ระดับชั้น

2.1.1.3 นิสัยการเรียน

2.1.1.4 บุคลิกภาพ

2.1.1.5 การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน

2.1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.1.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.1.2.2 อาชีพของผู้ปกครอง

2.1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่

2.1.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

2.1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ดังนี้

1.1 ทักษะต่อการเรียนนาฏศิลป์ด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการแสดงการรำ การแสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงละคร และการร้องเพลง

1.2 ทักษะต่อการเรียนนาฏศิลป์ด้านความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึกภูมิใจของนักเรียนที่ได้รับการชื่นชม ความสนใจ รู้สึกว่าการแสดงนาฏศิลป์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ในสังคมได้

1.3 ทักษะต่อการเรียนนาฏศิลป์ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง การที่นักเรียนกล้าแสดงการรำ แสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงละคร และการร้องเพลง และสนใจดูการแสดงของคนอื่น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อทักษะในการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศหญิง และเพศชาย

2.1.2 ระดับชั้น ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1.3นิสัยการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจในการเรียน เอาใจใส่ ชยัน อดทน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียนและพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

2.1.4 บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะที่รวมกันเป็นรูปแบบของพฤติกรรมของนักเรียน โดยพิจารณาจากการแสดงออกที่ตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ต่างๆ ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งบุคลิกภาพตามแนวคิดทฤษฎีของ คาร์ล จี จุง (Carl G. Jung) แบ่งเป็น 2 ลักษณะ

2.1.4.1 บุคลิกภาพการเก็บตัว หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ไม่ชอบเข้าสังคม เป็นคนเงียบ ชอบทำงานโดยลำพัง เชื้อตนเอง ไม่ค่อยเปิดเผย

2.1.4.2 บุคลิกภาพการแสดงตัว หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ชอบเข้าสังคม ชอบสังสรรค์ ลักษณะเปิดเผย ช่างพูด ชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น

2.1.5 การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ต่างๆ ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมการนาฏศิลป์ในวันสำคัญต่างๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับนาฏศิลป์

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

2.2.1 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่ ชนิดของงานที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นรายได้หลักในครอบครัวของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.2.1.1 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

2.2.1.2 รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน

2.2.1.3 ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความปรารถนา หรือความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน หมายถึง สถานที่เรียนและสื่ออุปกรณ์การเรียนที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ดังนี้

2.3.1.1 อาคารสถานที่ ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้อง การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง การปราศจากเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง ความพร้อมของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ความทันสมัย และคุณภาพการใช้งาน

2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ชักถาม แสดงความคิดเห็นในการเรียน ปรีชาครูทั้งในการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การให้ความเมตตา ความสนใจ เอาใจใส่ต่อนักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษาและการชี้แนะแก่นักเรียนทั้งในการเรียนและด้านส่วนตัว

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกัน ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความห่วงใยสนิทสนม ไว้วางใจต่อกัน และการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันด้วยความเต็มใจ

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเสวราบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร เกิดจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

สมมติฐานทางการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์

1.1.1 ความหมายของทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์

1.1.1.1 ความหมายของทัศนคติ

เจตคติ หรือ ทัศนคติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า ความโน้มเอียง เหมาะสม (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธ์ . 2533 : 3)

มีผู้ให้ความหมายของทัศนคติไว้แตกต่างกันดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 172) ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ แล้วแสดงภาวะของร่างกายและจิตใจ ในด้านความพร้อมที่จะเข้าหา เมื่อเกิดความรู้สึกเรียกว่า ทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่าทัศนคติที่ไม่ดีหรือทัศนคติทางลบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 193) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นๆ ไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้

สุรางค์ ไคว่ตระกูล (2541 : 336) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นอักษมาศัย (Disposition) หรือแนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ

ความคิด (Ideas) ทักษะคิดอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทัศนคติบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่เผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทัศนคติลบก็จะหลีกเลี่ยง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

สุชา จันทน์เอม (2544 :270) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า เป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทัศนคติมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก คือบุคคลที่มีพฤติกรรมอย่างไรหรือกระทำสิ่งใดลงไปทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ดังนั้นทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกลักษณะของบุคคล และบุคคลที่มีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในลักษณะที่ต่างกันออกไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544: 238) กล่าวว่าความหมายของทัศนคติ มีดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากที่ได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกจึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในทางลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบและไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลาง คือ ไม่มีความรู้สึกใดๆ

2. บุคคลจะแสดงความรู้สึกออกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 แบบ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวคำพูดสนับสนุน ท่าหน้าตาบอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

อัลลพอร์ท (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ . 2527 : 168 ; อ้างอิงจาก Allport .1960) ทัศนคติ คือ สภาวะของความพร้อมทางด้านจิตใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เธอร์สโตน (Thurstone .1967 : 497) อธิบายว่า เจตคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถบอกความรู้สึกของเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

เคนด์เลอร์ (Kendler .1974) ที่ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบัน หรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ๆ

คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

เบลกินและสกายเดล (Belkin & Skydell 1979) ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็น แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ สิ่งของต่างๆ อย่างสม่ำเสมอและคงที่

จากความหมายของทัศนคติ ดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติหมายถึง ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวโน้มในการตอบสนองหรือแสดง พฤติกรรมของบุคคลนั้นในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

1.1.1.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 231) อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติ ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่มีติดตัว มาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดี ก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้าม ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่ เข้ามา โดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้นๆ
3. ทัศนคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติดังกล่าว ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2542 : 209-210) กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. ทัศนคติมีลักษณะที่คงทนอยู่นานพอสมควร
3. ทัศนคติมีลักษณะของการประเมินค่าอยู่ในตัว ก็คือจะบอกลักษณะดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ เป็นต้น
4. ทัศนคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของ พร้อมทั้งจะตอบสนองต่อที่หมายของทัศนคติ
5. ทัศนคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับบุคคล บุคคลกับสิ่งของ และ บุคคลกับสถานการณ์ นั่นคือ ทัศนคติดังกล่าวมีความหมายนั่นเอง

สรุปได้ว่าทัศนคติมีลักษณะที่สำคัญ คือเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ หรือการ เลียนแบบถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่งได้ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และเป็นสิ่งโน้ม้นำว ให้เกิดเป็นพฤติกรรมต่างๆ

1.1.1.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของทัศนคติว่ามี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิด (Cognitive Component) หมายถึง ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดหนึ่งสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Effective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบพอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนั้นจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบด้านความพร้อมที่จะทำ (Action - Tendency Component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลนั้นจะประพฤติปฏิบัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าและมีความรู้สึกชอบ ไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่ตามมาก็คือ ความพร้อมในการกระทำที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้น

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 201-203) สรุปว่าทัศนคติ มีส่วนประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิด อารมณ์ และเหตุผล ความเชื่อ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นเรื่องราวของการใช้เหตุผลของบุคคล

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ หรือความรู้สึก หมายถึง ความรู้สึก อารมณ์เกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก ไม่ชอบเกลียดกลัว เป็นต้น ซึ่งจะแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง เมื่อคิดหรือพูดสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบของแนวโน้มของการกระทำ หมายถึง แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรม หรือความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบของทัศนคติ ประกอบไปด้วย องค์ประกอบทางด้านความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมซึ่งองค์ประกอบทั้งสามมีความสัมพันธ์กัน

1.1.1.4 การเกิดทัศนคติ

กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี (2524 : 234) ได้กล่าวว่าทัศนคติ เกิดจากสาเหตุ

1. การอบรมเลี้ยงดู เด็กที่เกิดในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ก็จะมี ความเลื่อมใส นับถือศาสนาพุทธด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากได้พบเห็น ได้ปฏิบัติทางด้านพุทธศาสนา

2. จากประสบการณ์ส่วนตัว คนที่เคยถูกสุนัขกัด ย่อมมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสุนัขมากกว่าคนทั่วไป
3. จากเหตุการณ์ที่น่าประทับใจ ซึ่งมักจะเป็นสถานการณ์เพียงครั้งเดียว
4. การรับเอาทัศนคติเดิมของผู้อื่นที่มีอยู่แล้วมาเป็นทัศนคติของเรา เช่นเมื่อเราเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัย ก็มักรับทัศนคติจากนักศึกษาเก่า
5. เกิดจากลักษณะบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล เช่น บางคนที่มีมองโลกแง่ร้ายก็มีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้นๆ
6. เกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูล ที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจและอารมณ์
7. ความต้องการที่จะให้สมปรารถนา ทำให้เราเกิดทัศนคติต่อสิ่งอื่นๆ เช่น คนไข้มีทัศนคติที่ดีต่อหมอ เพราะหมอมเป็นผู้รักษาโรคของเขาให้หายได้

1.1.1.5 การวัดทัศนคติ

การวัดทัศนคติเป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นลักษณะทางจิตใจ คุณลักษณะดังกล่าวมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย ดังนั้นการวัดทัศนคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช. 2531 : 152)

1. ทัศนคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
2. ทัศนคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นแบบวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ
3. ทัศนคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุนหรือคัดค้าน ยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

จากข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า แม้การวัดทัศนคติจะมีมาตรฐานที่สามารถวัดเป็นปริมาณได้ แต่อาจเป็นสิ่งที่คงเส้นคงวาอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง และอาจเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งการได้รับข้อมูลใหม่ๆ อาจทำให้ทัศนคติที่มีอยู่เดิมนั้นมีการเปลี่ยนแปลง

มัญญ ตนะวัฒนา. (2539 : 29) เนื่องจากทัศนคติค่อนข้างไปทางนามธรรมมากกว่ารูปธรรม เป็นความรู้สึก ความเชื่อของบุคคล ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง การวัดเจตคติจึงไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่วัดได้จากแนวโน้มของบุคคลที่แสดงออกทางภาษา และวัดในรูปของความเห็น การวัดเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดและผู้ใดอาจจะใช้วิธีการสังเกตจากการกระทำ คำพูด การแสดงสีหน้าท่าทาง หรือ

สัมผัสกับความรู้สึกนึกคิดของเขา แต่แบบวัดหรือเครื่องมือที่นักจิตวิทยานิยมใช้กันมากจะอยู่ในรูปของ แบบสอบถามหรือแบบสำรวจ เรียกว่า แบบวัดทางทัศนคติ

1.1.1.6 ประโยชน์ของทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2524 : 5-6) กล่าวถึงประโยชน์ของทัศนคติไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือจัดระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบๆตัว
2. ช่วยทำให้มีการเข้าข้างตัวเอง (Self-Esteem) โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตน
3. ช่วยทำให้การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งมีปฏิกิริยาตอบโต้หรือการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกไปนั้น ส่วนมากจะทำให้สิ่งที่นำความสนใจมาให้ หรือเป็นการบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อม
4. ช่วยทำให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ซึ่งแสดงว่าทัศนคตินั้นนำความพอใจมาให้บุคคลนั้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ช่วยทำให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ประกอบไปด้วย ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และแนวโน้มของการกระทำ ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียน ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985 : 181-185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผล ของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ดีย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวว่าหลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดมากเกินไป

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุกัญญา แยมี่ยม (2541 : 65-70) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 -3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน และทักษะคิดต่อการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นอันดับแรก

สุวิมล ว่องวานิช (2542 : 60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยและทัศนคติในการเรียนโดยส่วนรวม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทัศนคติในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทัศนคติในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะคิดเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.1.1.7 ความหมายของนาฏศิลป์

คำว่า “นาฏศิลป์” เป็นคำสมาสแยกได้เป็น 2 คำ คือ นาฏ และ ศิลป์ นาฏ หมายถึง การฟ้อนรำ ศิลป์ หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น (จาตุรงค์ มนตรีศาสตร์. 2517: 6)

พาดิ สีสว (2526: 7) กล่าวว่า นาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะการฟ้อนรำ หรือความรู้ที่เป็นแบบแผนของการฟ้อนรำ เป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นด้วยความประณีตงดงาม

อมรา กล้าเจริญ (2531: 2) กล่าวถึงนาฏศิลป์ว่า เป็นการฟ้อนรำที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นจากธรรมชาติ ด้วยความประณีตอันลึกซึ้ง เพียบพร้อมไปด้วยความวิจิตรบรรจงอันละเอียดอ่อน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 ได้ให้ความหมายของนาฏศิลป์ หมายถึง ศิลปะแห่งการละคร หรือการฟ้อนรำ

จากการสันนิษฐานจากหลักฐานที่ค้นพบว่า เริ่มมีการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบไปต่างๆ กันตามระยะเวลา และวัฒนธรรมจนมาถึงในยุคปัจจุบันแบ่งนาฏศิลป์ได้เป็น 2 ประเภท คือ ระเบียบและละคร ได้แก่ การฟ้อนรำในชุดต่างๆ ทั้งระเบียบมาตรฐาน ระเบียบพื้นเมือง โขน ละครที่ผูกเป็นเรื่องราว ปัจจุบันนาฏศิลป์เป็นศิลปวัฒนธรรมสาขาหนึ่งที่แสดงถึงความเป็นชาติที่เจริญรุ่งเรือง เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติ เป็นมรดกทาง

วัฒนธรรมที่ปู่ ย่า ตา ยาย ได้ถ่ายทอดไว้ให้สมควรที่เยาวชนทั้งหลายควรสนใจ รับสืบทอด และรักษาไว้เป็นศรีสง่าของชาติไทยสืบไป (สารานุกรมไทย เล่ม 13 : 227)

1.1.1.8 วิชานาฏศิลป์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กำหนดให้สถานศึกษาเปิดสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ซึ่งประกอบด้วย 3 สาระ คือ ทักษะศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สุนทรียภาพความมีคุณค่า เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสุข สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง รวมทั้งนำสาระความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้หรือบูรณาการการกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ หรืออาจใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ (สดใจ ทศพร . 2546 : 1)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ . 2544 : 14-16)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ประกอบด้วย ทักษะศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์

สาระที่ 3 : นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 : เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 3.2 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

วิชานาฏศิลป์ เป็นการศึกษาวัฒนธรรมแขนงหนึ่ง ซึ่งนอกจากจะแสดงถึงความเป็นอารยะของประเทศแล้ว นาฏศิลป์ยังเป็นเสมือนแหล่งรวมศิลปะและการแสดงหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน โดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ต่างๆ ที่บูรณาการเข้าด้วยกัน เช่น ทักษะศิลป์ วรรณศิลป์ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมและวัฒนธรรม การศึกษาความรู้พื้นฐาน และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย ยังจะช่วยทำให้ผู้เรียน มีบุคลิกภาพที่สง่างาม มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง มีอารมณ์มั่นคง อดทน มีสมาธิ มีปฏิภาณไหวพริบที่ดี ชาบซึ่งในคุณค่าทางนาฏศิลป์และดนตรี อันเป็นมรดกของชาติแล้ว ยังเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้บุคคลนั้นเป็นเยาวชนที่ดีในอนาคต มีสุนทรียภาพ สามารถที่จะสร้างสรรค์ อนุรักษ์และถ่ายทอดให้กับอนุชนรุ่นหลังสืบไปได้ (ชนินทร์ พุ่มศิริ . 2546 : 124)

1.1.1.9 แนวคิดและทัศนคติเกี่ยวกับนาฏศิลป์

ประธาน บริบูรณ์นางกูร (2537 : 34) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการอนุรักษ์ หาแนวทางที่จะส่งเสริม ป้องกัน และรักษานาฏศิลป์มิให้เสื่อมสูญ อันจะเป็นแนวทางในการพัฒนาให้นาฏศิลป์เป็นที่ยอมรับนับถือไปทั่วทั้งสังคมไทยไปตลอด แนวคิดนี้จึงเป็นการมุ่งหมายให้คนไทยได้เห็นคุณค่า มีความรัก และสนใจเข้าร่วมนาฏศิลป์ด้วยความซาบซึ้งและชื่นชมดังนี้

1. ต้องมีการสะสมและการถ่ายทอดวิชานาฏศิลป์ในโรงเรียน
2. จะต้องคิดค้น และปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยยึดรูปแบบเดิมไว้ให้มาก
3. พยายามให้ทุกคนในชาติมีส่วนร่วมในการส่งเสริม เผยแพร่ โดยการจัดให้มีการเรียนในโรงเรียน
4. ยกย่องค่านิยมและทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมให้มากขึ้น
5. ชี้ให้ผู้นำหรือผู้ที่มีบทบาทต่อสังคม เห็นความสำคัญ จริงจังจริงจังต่อการพัฒนานาฏศิลป์

6. สร้างสภาพแวดล้อมทางการเรียนนาฏศิลป์ให้กว้างขวางและทั่วถึง ถ้าได้จัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนได้รู้จักและคุ้นเคยกับการเรียนนาฏศิลป์แล้ว ก็จะช่วยให้คนไทยเข้าใจ รัก การเรียนนาฏศิลป์มาก สามารถน่านาฏศิลป์ไปใช้ประกอบเป็นวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมนาฏศิลป์ควรมีทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนภายในห้องเรียน กิจกรรมเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน รวมทั้งการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนาฏศิลป์ด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน

1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนนิสัยและทัศนคติในการเรียน ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ธอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1985 : 181-185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผล ของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) พบว่า 50 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 เปอร์เซ็นต์ แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ดีย่อย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวว่าหลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เปื่อการเรียนครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดมากเกินไป

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุกัญญา แยมี่ยม (2541 : 65-70) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 -3 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ทักษะคิดต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเรียน และทักษะคิดต่อการเรียนเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจเรียนเป็นอันดับแรก

สุวิมล ว่องวานิช (2542 : 60) ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสัยและทักษะคิดในการเรียนโดยส่วนรวม เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนิสัยและทักษะคิดในการเรียนเท่ากับ .398 และเมื่อแยกนิสัยและทักษะคิดในการเรียนออกจากกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ .381 และ .322 ตามลำดับ

เฉลิมชัย งามสุทธิ (2535 : 69) ได้จำแนกลักษณะนักศึกษานาฏศิลป์ ดนตรีไทย เกี่ยวกับการศึกษาไทยในประเทศไทย พบว่าทักษะคิดต่อการสนับสนุนการศึกษาวิชานาฏศิลป์ ดนตรีไทย ไม่แตกต่างกัน

น้ำอ้อย แสงกระจ่าง (2540 : 158) ได้ใช้เทคนิคแม่แบบควบคุมกับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและการเสริมแรงแบบเว้นระยะ เพื่อพัฒนาความสามารถในการรำและทักษะคิดที่มีต่อวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทักษะคิดต่อวิชาดนตรี-นาฏศิลป์สูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคุมกับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและการเสริมแรงแบบเว้นระยะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภัทริรา รอดสการ. (2548 : บทคัดย่อ). ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่ นาฏศิลป์-ดนตรี ของนักเรียนระดับชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่ นาฏศิลป์-ดนตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจในการแสดงเผยแพร่ นาฏศิลป์ ดนตรี อัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง บุคลิกภาพ และสภาพครอบครัว

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วิชานาฏศิลป์นั้นช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้นเป็นเยาวชนที่ดีในอนาคต มีสุนทรียภาพ สามารถที่จะสร้างสรรค์ ทักษะคิดจึงมีความสำคัญต่อการเรียนนาฏศิลป์เป็นอย่างมาก เพราะเมื่อผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว ก็จะไม่สนใจสิ่งนั้นๆ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านส่วนตัว

2.1.1.1 นิสัยการเรียนรู้

นิสัยในการเรียน หรือทักษะในการเรียน หรือเทคนิคในการเรียน มีความหมายที่คล้ายคลึงกัน จนอาจทำให้เกิดความสับสน ซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้นหมายถึง กระบวนการต่างๆที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้นหมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับนักเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด การทำบันทึกย่อสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆในการเรียน (สุวิมล ว่องวาณิช. 2525 : 19-20)

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2528 : 1) กล่าวว่านิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนรู้ รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

โฮลท์แมน (Holtzman. 1965 : 17) ให้ความหมายนิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลา ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม ในการเรียนและการทำงาน รู้จักการแบ่งเวลา ควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำให้เวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องไม่เป็นเรื่อง

เรนน์ (Wrenn.1968 : 1-4) กล่าวว่านิสัยในการเรียนเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจและปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมอาจจะมาจากทักษะในการเรียน เทคนิคในการเรียนของบุคคลนั้น

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวว่า นิสัยในการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีในการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า นิสัยในการเรียน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจในการเรียน เอาใจใส่ ขยัน อดทน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียนและพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

โพพแฮม และมัวร์ (Popham and Moore. 1960 : 552-554) ได้ศึกษาพบว่านิสัยในการเรียน ทักษะคิดในการเรียน และการปรับตัวด้านการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษานิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 287 คน ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน

มอร์ริส (Morris. 1961 : 23) ซึ่งศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีคะแนนนิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร (2525 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ทัศนคติทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่าทัศนคติ แรงจูงใจ นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของบุคคล

ชเนติ สวัสดิฤกษ์ (2527 : 68-72) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยทางการเรียนและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่าแรงจูงใจในเชิงบูรณาการและแรงจูงใจภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่านิสัยทางการเรียน และทัศนคติในการเรียน มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน

2.1.1.2 บุคลิกภาพ

งามตา วนิทนันท (2535 : 76) กล่าวว่าบุคลิกภาพ หมายถึง แบบแผนของความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และภาพพจน์ที่เกี่ยวกับตนเองและบุคคลแต่ละคน และพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้คุณสมบัติเฉพาะตัวบุคคลในสังคม

สุชา จันทน์เอม (2535 : 5) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือหมวดหมู่ของลักษณะต่างๆ ที่รวมกันและแสดงลักษณะที่เป็นเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2536 : 5) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือ ลักษณะเฉพาะตัวของมนุษย์ในด้านต่างๆ ทั้งส่วนภายนอกและส่วนภายใน ส่วนภายนอกคือส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่นรูปร่าง หน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีการพูด ส่วนภายในคือส่วนที่มองเห็นได้

ยาก แต่อาจทราบได้จากการอนุมาน เช่น สถิติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ประจำตัว ค่านิยม ความสนใจ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2537 : 8) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า คือ คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล แสดงออกโดยพฤติกรรมที่บุคคลนั้นมีต่อสิ่งแวดล้อมที่ตนเผชิญอยู่ และพฤติกรรมนี้จะคงเส้นคงวาพอสมควร

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41 ; อ้างอิงจาก Ruch. 1953) กล่าวว่าบุคลิกภาพคือตัวเราทั้งตัวหรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา และพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมานั้น จะเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ

แคทเทล (Cattell. 1970 : 2-3) ได้ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า คือสิ่งที่จะช่วยทำนายได้ว่า บุคคลจะทำอะไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้บุคลิกภาพเป็นเรื่องของพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผย และที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน

กู๊ด (Good. 1973 : 417) ให้นิยามบุคลิกภาพไว้ในพจนานุกรมทางวิชาการว่า บุคลิกภาพคือผลรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ทั้งหมดของบุคคล

อลพอร์ต (Allport. 1975 : 28) ได้อธิบายว่าบุคลิกภาพเป็นการเคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตของบุคคล และเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของบุคคลนั้นทั้งหมด

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพเป็นลักษณะที่แสดงถึง เอกลักษณ์ ลักษณะต่างๆ ของบุคคล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ การกระทำ ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว

2.1.1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 :194-195) ได้กล่าวถึงลักษณะของประสบการณ์ที่มีผลต่อบุคลิกภาพดังนี้

1. ประสบการณ์รวมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือต่างกัน มีผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน ตามความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ประเพณีและคำสอนของสังคมนั้น
2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นประสบการณ์ที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต่างกัน มีผลให้บุคคลแต่ละคนได้รับการหล่อหลอมของบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทางที่เหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผล มองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบละเลยหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไว้วางใจคน มีความหวาดระแวง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 40) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ประกอบด้วย

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูงต่ำ ลักษณะเส้นผม ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด เช่น ตาบอดสี ศีรษะล้าน นิ้วเกิน มือติดกัน ซึ่งลักษณะทางกายนี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรมที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลทั้งสิ้น
2. สิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และบุคลิกภาพสำหรับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการพัฒนาการทางร่างกาย ทางจิตใจ และบุคลิกภาพ คือ บุคคลที่อยู่รอบตัวเรา ครอบครัว กลุ่มคน และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมที่เป็นมนุษย์อื่น ๆ นี้มีอิทธิพลมากต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะคติ และพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์
3. ช่วงเวลาในชีวิตของมนุษย์ แสดงถึงลักษณะพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และแม้ว่าระยะสำคัญของพัฒนาการของมนุษย์ส่วนมากจะอยู่ในช่วงชีวิตวัยเด็กเป็นส่วนมาก

2.1.1.4 ประเภทของบุคลิกภาพ

จุง (กันยา สุวรรณแสง. 2531 : 179 ; อ้างอิงจาก Jung. 1974 : 431) ได้แบ่งประเภทของบุคลิกภาพไว้ดังนี้

1. บุคคลประเภทเก็บตัว (Introvert) มีความสนใจในตนเอง เชื่อมมั่นในความนึกคิดของตนเองมาก คิดถึงตนเองเป็นสำคัญ เห็นแก่ตัว ชอบเลี่ยงจากการที่ต้องติดต่อกับสังคม ชอบอยู่คนเดียว หลีกเลี่ยงการติดต่อกับคนหมู่มาก มีอารมณ์คงที่ เก็บความรู้สึกเก่ง ไม่ชอบแสดงอารมณ์ มักใจลอย ชอบฝัน ไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง ปรับตัวค่อนข้างยาก ถ้าเกิดวิปริตทางใจมักจะเป็นประเภทวิตกกังวล
2. บุคคลที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นพวกที่มีความสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเองมากกว่าตนเอง มีความตื่นตัวต่อสิ่งแวดล้อม มีความสุขที่จะเข้าสังคม ชอบสมาคมในหมู่เพื่อน อารมณ์เปลี่ยนแปลงเห็นได้ชัดเจน ชอบกระทำการต่างๆ โดยไม่มีแผนล่วงหน้า ชอบกิจกรรมการเคลื่อนไหว ปรับตัวได้เร็ว ทำให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี ถ้าวิปริตทางใจมักจะเป็นประเภท Hysteria

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว และแบบเก็บตัว จะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นบุคลิกภาพที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผย สามารถปรับตัวให้เข้าได้ทุกสถานการณ์ ส่วนบุคลิกภาพแบบเก็บตัว เป็นบุคลิกภาพที่ไม่ชอบสมาคมกับคนอื่น ขาดความยืดหยุ่น ตัดสินใจอะไรโดยใช้ตัวเองเป็นหลัก ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวนี้ จะมีอิทธิพลต่อการเรียน การปรับตัวของนักเรียน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.1.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บากเลย์ และอีแวน (Bagley and Evan. 1975 : 117-119) ได้ศึกษาความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแสดงตัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนที่มีอายุ 14-15 ปี เครื่องมือที่ใช้คือแบบสำรวจบุคลิกภาพของไอแซกซ์ พบว่านักเรียนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่า นักเรียนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

ทาร์ป (Tharp. 1993 : 92-93) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยาในมหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาชีววิทยาทั่วไปในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ในสหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพ เอ็มบีทีไอ (MBTI) ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาสูง และผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัวจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชีววิทยาต่ำ

2.1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อารยา สุวะมาตย์ (2540 : 109-110) ได้ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ผลการศึกษาพบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนประกอบไปด้วย ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถในการปรับตัวความไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรค และการพึ่งพาตัวเอง มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภัทริรา รอดสการ (2548 : 132-133) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่ทางศิลป ดนตรี ของนักเรียนระดับชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย พบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแสดงตัวจะสามารถแสดงนาฏศิลป์และเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์มากกว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

จากเอกสารและงานวิจัยพบว่าบุคลิกภาพแบบแสดงตัวสามารถปรับตัวได้ดี พึ่งตนเองได้ดีกว่าบุคลิกภาพเก็บตัว

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านครอบครัว

2.2.1.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

อานนท์ อาภาภิรมย์ (2529 : 5) กล่าวว่าลักษณะครอบครัวในสังคมไทยนั้น สมาชิกในครอบครัวจะมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง พ่อแม่จะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู ถ่ายทอดค่านิยม และอิทธิพลในการวางแผนการศึกษาและประกอบอาชีพให้บุตร เนื่องจากพ่อแม่ต้องการให้บุตรได้มีโอกาสทางการศึกษาสูงสุด เรียนเก่งที่สุด ประกอบอาชีพการงานที่เป็นหลักฐานมั่นคง เป็นที่พึงของครอบครัว

ดูเซค (Dusek. 1980 : 87-110) กล่าวว่าผู้ปกครองที่คาดหวังในตัวนักเรียนเหมาะสมกับระดับความสามารถ จะกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความพยายามในการเรียนมากขึ้น และเกิดความมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการเรียน

ผู้ปกครองเป็นผู้เลือกและตัดสินใจเกี่ยวกับสถานที่เรียนและแนวทางการเรียนให้เด็กตั้งแต่วัยเยาว์ และปลูกฝังค่านิยมให้เด็ก ตั้งความหวังกับเด็ก ดังที่รอเจอร์ส (Rogers. 1995 : 184-256) กล่าวว่าผู้ปกครองเป็นบุคคลที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดความเชื่อค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนไปยังบุตร โดยเฉพาะความคาดหวังของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนสูง มักจะมีความเชื่อและค่านิยมให้ความสำคัญกับการศึกษา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีผลต่อการเรียนของนักเรียน ในการที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ กระตุ้นให้นักเรียนมีความเพียรพยายามในการเรียน และมีอิทธิพลในการวางแผนการเรียนของนักเรียน

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

2.3.1.1 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

สิริวรรณ ศรีพหล (2526 : 172-174) ได้สรุปแนวทางการจัดบรรยากาศในห้องเรียนสำหรับครูที่จะนำไปปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้คือ

1. บรรยากาศของการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างเต็มที่ ฝึกฝนการใช้สติปัญญาคือมีกระบวนการในการคิดอย่างมีเหตุผล มีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นๆ การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อผู้อื่น
2. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี ต้องส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติในการควบคุมตนเอง โดยให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองให้มากที่สุด ให้อิสระนักเรียนในการค้นคว้าหาวิธีการเรียนด้วยตนเอง โดยครูคอยให้คำแนะนำและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
3. การจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี จะต้องส่งเสริมนักเรียน ให้มีความคิดและแนวการปฏิบัติแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้อาจเริ่มมาจากครูเป็นแบบอย่างที่ดี มีลักษณะความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ยอมรับมติของกลุ่ม

รอเจอร์ส (Rogers. 1969 : 157-164) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนว่าควรคำนึงถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความคิดกับความรู้สึก ทำหน้าที่มีต่อกันตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ ควรได้รับความสนใจและให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเน้นทางวิชาการและสติปัญญา เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศไม่ตึงเครียด เป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจ และเชื่อถือกันระหว่างครูและนักเรียน จึงย่อมจะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลง

พฤติกรรมและสุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ดังนั้นบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน ระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน

ลอว์เรนซ์ (Lawrens.1976 : 418) กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนนั้นเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยา ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ถ้าผู้เรียนมีสภาพจิตใจอารมณ์แจ่มใส รู้สึกตื่นตัว กระฉับกระเฉง ก็จะมีคามสนใจในการเรียน และย่อมช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

วิธฮอลล์ (Withhall. 1979 : 347) กล่าวว่าการเรียนรู้ของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบรรยากาศในการเรียนรู้นั้นมีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือนักเรียนเห็นว่าประสบการณ์นั้นตรงกับความต้องการ และเหมาะสมกับบุคลิกลักษณะของเขา และไม่ใช่บรรยากาศที่ขู่เข็ญ กล่าวคือนักเรียนไม่รู้สึกลัวสถานการณ์นั้นๆมีความน่ากลัว หากแต่รู้สึกว่าได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีแต่ความจริงใจต่อกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพกายภาพทางการเรียนเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสุขภาพจิตของนักเรียนได้มาก ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น มีความสนใจในการเรียน เป็นการเสริมความอบอุ่นมั่นใจแก่นักเรียน

2.3.1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

นพพงษ์ บุญจิตตราดุล (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนไม่สร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่ในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้า และควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประดินันท์ อูปรมย์ (2527 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน อาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูและนักเรียน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีหมายถึงทั้งครูและนักเรียนต่างมีสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถาม เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็จะมีแต่ความน่าสนใจ น่าสนุก อยากรู้ อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนมีความสำคัญ นอกจากด้านการเรียนการสอนแล้ว ครูต้องมีสัมพันธภาพที่ดีต่อนักเรียน โดยการให้ความรัก ส่งเสริมให้กำลังใจ ให้คำแนะนำปรึกษา มีความเมตตากรุณา เพื่อให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน อันส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

2.3.1.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

นพพงษ์ บุญจิตตราดุล (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่นการอภิปราย การได้วาทิ การรายงาน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน การทำงานร่วมกันเป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

เดอคอสเตอร์ (Decoster. 1971 : 5789-A) ศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนสูง มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นต่ำ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการปฏิบัติตนกับเพื่อนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะถ้านักเรียนสามารถปฏิบัติตนกับเพื่อนได้ถูกต้องเหมาะสมจะทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรด้านด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน

2.3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

กิลเลียม (ผดุง พรหมมูล. 2525 : 14 ; อ้างอิงจาก Guilliams. 1975 : 142) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของนิสิตใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยเปลี่ยนในช่วงระหว่างสองภาคเรียนแรก และทัศนคติของนิสิตที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะลดลงเรื่อยๆจนกระทั่งสิ้นปีการศึกษา

ไรซ์ (Rice . 1975 : 744) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัยเปอร์ดู จากกลุ่มตัวอย่างคณะศึกษาต่างๆพบว่า การรับรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเป้าหมาย ในการศึกษากิจกรรมต่างๆ และความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลอคคลิน (ชนิษฐา เกื้อมี. 2530 : 33 ; อ้างอิงจาก Locklin. 1976 : 149-A) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมในมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ผลการศึกษาพบว่ามหาวิทยาลัย 2 แห่งที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอย่างเต็มที่ ส่วนอีก 2 แห่ง มหาวิทยาลัยให้นักศึกษามีส่วนร่วมเล็กน้อยพบว่ามหาวิทยาลัยที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอย่างเต็มที่ การปกครองนักศึกษาทำได้ดีกว่า มหาวิทยาลัยที่ให้นักศึกษามีส่วนร่วมน้อย

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

อุรัญญา รุกขมธุร์ (2526 : 100-105) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิก และสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ในกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งสองกลุ่ม มีความต้องการที่เหมือนกัน คือมีความต้องการในการปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมด้านการบริการนักเรียนสูงเป็นอันดับหนึ่ง และด้านการเรียนการสอนเป็นอันดับสองรองลงมา

วาสนา พิทักษ์สาธิต (2527 : 77-79) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าค่าสหสัมพันธ์ พหุคูณระหว่างตัวแปรด้านลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และ สภาพแวดล้อมทางบ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกกลุ่มวิชาของนักเรียนจากโรงเรียน ขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีค่า .90 และ .93 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ของนักเรียน ทั้งภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน ครูผู้สอน เพื่อน อาคารสถานที่ รวมทั้ง บรรยากาศที่เป็นมิตร มีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

3.1 ประวัติโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ตั้งอยู่ในซอยสุเหร่าบางมะเขือ ถนนสุขุมวิท 71 แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 เดิมมีชื่อว่า โรงเรียนประชาบาล ตำบลพระโขนง เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2477 โดยอาศัยสถานที่ของสุเหร่าเป็นที่เรียน มีจำนวนนักเรียน 31 คน ในช่วงระยะเวลา 3 ปีต่อมา ประชาชนได้ร่วมกันสร้างอาคารเรียนชั่วคราวหลังคามุงจาก ขนาด 3 ห้องเรียนตั้งอยู่ในที่ดินของสุเหร่าบางมะเขือ พ.ศ. 2495 ได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนประชาบาล เป็นโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ สังกัดกรุงเทพมหานคร

สภาพทั่วไปชุมชนรอบๆ บริเวณเป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีบ้านเรือนตั้งอยู่ค่อนข้างหนาแน่น ส่วนมากเป็น บ้านพักอาศัย บ้านเช่า นอกจากนี้ภายในชุมชนยังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนอิสลามบำรุงศาสนาซึ่งตั้งอยู่ติดกับด้านหน้าของโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

3.2 แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้สามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะดังนี้

1. จากหน่วยงานในท้องถิ่น โดยการพานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เช่น สถานีตำรวจ องค์การโทรศัพท์(สาขาชัยพฤกษ์) ศูนย์สาธารณสุขวัดธาตุทอง ศูนย์ส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ห้องฟ้าจำลอง) ที่ทำการไปรษณีย์ สำนักงานเขตวัฒนา เป็นต้น

2. จากชุมชน โดยเชิญบุคลากรในชุมชนเป็นวิทยากรตามความเหมาะสม ได้แก่ อาจารย์สอนวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น

3.3 ผู้บริหาร

นางวิลาวัณย์ โตสำราญ ผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับ 8
นางสาวลัดดาวัลย์ เจริญกิจ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ระดับ 7

3.4 ครูและนักเรียน

3.4.1 ครูปฏิบัติการสอน จำนวน 26 คน

อาจารย์ 2	ระดับ 7	จำนวน 12 คน
อาจารย์ 1	ระดับ 5	จำนวน 5 คน
อาจารย์ 1	ระดับ 4	จำนวน 6 คน

วุฒิการศึกษา

ปริญญาโท	จำนวน 6 คน
กำลังศึกษาต่อปริญญาโท	จำนวน 5 คน
ปริญญาตรี	จำนวน 15 คน

3.4.2 จำนวนนักเรียน

จำนวนนักเรียนแยกตามชั้นเรียน ปีการศึกษา 2549

1. ชั้นอนุบาล 1	จำนวน 56 คน
2. ชั้นอนุบาล 2	จำนวน 83 คน
3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 87 คน
4. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 87 คน
5. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 86 คน
6. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	จำนวน 78 คน
7. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	จำนวน 83 คน
8. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	จำนวน 66 คน
รวม	จำนวน 626 คน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 102 คน และนักเรียนหญิง 94 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชานาฏศิลป์ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 8 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องว่าง () ซึ่งตรงกับลักษณะและความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

() หญิง () ชาย

2. ระดับชั้น

() ประถมศึกษาปีที่ 4 () ประถมศึกษาปีที่ 5 () ประถมศึกษาปีที่ 6

3. การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน

- () เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ
- () การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์
- () ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- () รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
- () ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของ ชาติชาย หมั่นสมัค (2542) โดยใช้นิยามศัพท์เฉพาะเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2 จำนวน 10 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้ นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมาก น้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา					
00	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายนิสัยทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดี
2.50-3.49	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนดีพอใช้
1.00-2.49	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนของนักเรียนไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพการเก็บตัว-แสดงตัวเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพการเก็บตัว-แสดงตัว ของกิตติคุณ บุญเสริม (2545:108-110) แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพการเก็บตัว แสดงตัว จำนวน 20 ข้อตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2 ลักษณะแบบสอบถามบุคลิกภาพการเก็บตัว แสดงตัว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียวดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น					
00	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดต่อหน้าคนหลายๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายบุคลิกภาพ (อัฉรา วงษ์พัฒนามงคล. 2533 : 32)

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 2.99 หมายถึง ผู้บุคลิกภาพแบบเก็บตัว

คะแนนเฉลี่ย 3.00 - 5.00 หมายถึง ผู้บุคลิกภาพแบบแสดงตัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองของอมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ (2546) โดยใช้นิยามศัพท์เฉพาะเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2 ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณพ่อคุณแม่คาดหวังเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ขอให้ท่านอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนนดี ๆ					
00	ผู้ปกครองวางแผนเกี่ยวกับการเรียนให้ข้าพเจ้า					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายความคาดหวังของผู้ปกครอง (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
1.00-2.49	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของนพรัตน์ อนันต์วาณิชนนท์ (2545)

5.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน จำนวน 13 ข้อ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2 ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	1. สถานที่เรียน อากาศในห้องถ่ายเทได้ดี					
00	สภาพห้องสะอาดเรียนร่าย					
0	2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีความ ทันสมัย					
00	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครู ใช้มีประสิทธิภาพดีในการใช้งาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายลักษณะทางกายภาพในการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดี
2.50-3.49	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนดีพอใช้
1.00-2.49	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

6.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของจาริญา ศักรประธาน (2545)

6.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 11 ข้อ ตาม ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท(Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ขอให้เรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	1. พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมท่ารำ					
00	ครูให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้อง					
0	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของคุณครู					
00	ข้าพเจ้าส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนดเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
2.50-3.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
1.00-2.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

7.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของนันทวิทย์ เฟ่มหานาคะ (2548)

7.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	เพื่อนช่วยอธิบายทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
00	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
2.50-3.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้
1.00-2.49	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

8.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของกิตติคุณ บุญเสริม (2545)

8.3 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ จำนวน 40 ข้อตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2 ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) มี 5 ระดับ **ด้านความรู้** ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง **ด้านความรู้สึก** ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และ**ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม** ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง และน้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนเลย

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0	การเรียนวิชานาฏศิลป์ไม่มีประโยชน์ต่อข้าพเจ้า					
00	การเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ล้าสมัย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยมาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าชอบการร่ำรำ					
00	การแสดงนาฏศิลป์มีทำนองซ้ำ น่าเบื่อหน่าย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	4	คะแนน
น้อยที่สุด	5	คะแนน

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจจะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด จนแทบไม่กระทำเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	นักเรียนนำบทเพลงที่ครูสอนไปฝึกหัดที่บ้าน					
00	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชานาฏศิลป์ด้วยตัวเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายเชิงบวก (Positive) ให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	5	คะแนน
บ่อยครั้ง	4	คะแนน
บางครั้ง	3	คะแนน
น้อยครั้ง	2	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายเชิงลบ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	1	คะแนน
บ่อยครั้ง	2	คะแนน
บางครั้ง	3	คะแนน
น้อยครั้ง	4	คะแนน
น้อยครั้งที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

3.50-5.00	หมายถึง	ทัศนคติทางบวกต่อวิชานาฏศิลป์
2.50-3.49	หมายถึง	ทัศนคติปานกลางต่อวิชานาฏศิลป์
1.00-2.49	หมายถึง	ทัศนคติทางลบต่อวิชานาฏศิลป์

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์เวณิ กรีทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสงคำเครือ ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ข้อคำถามและภาษาที่ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน โรงเรียนคลองบางพรหม เขตทวีวัฒนา ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้ววิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ

โดยใช้ t – test และเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

- 2.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.193 - 5.780
- 2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.297 - 5.315
- 2.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.179 - 5.121

- 2.4 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.329 - 3.473

- 2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 8 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.208 - 3.427

- 2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.399 - 4.580

- 2.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ จำนวน 29 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.212 - 5.993

3. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเครื่องมือ ผู้วิจัยหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้เฉพาะข้อคำถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2 ไปหาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

- 3.1 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8714
- 3.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8314
- 3.3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8560
- 3.4 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8401
- 3.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8582
- 3.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7549
- 3.7 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9710

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 20 – 24 พฤศจิกายน 2549 จำนวน 206 ฉบับ ได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไป คิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t – test
 - 2.2 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. 2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	สถิติที่ใช้ในการพิจารณา F- Distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Squares)
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
X_1	แทน	เพศ : นักเรียนหญิง
X_2	แทน	เพศ : นักเรียนเพศชาย

X_3	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4
X_4	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5
X_5	แทน	ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6
X_6	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรม : เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงาน สำคัญต่าง ๆ
X_7	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรม : เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์
X_8	แทน	การเข้าร่วมกิจกรรม : ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม
X_9	แทน	อาชีพผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
X_{10}	แทน	อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
X_{11}	แทน	อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
X_{12}	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_{13}	แทน	บุคลิกภาพ
X_{14}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_{15}	แทน	ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน
X_{16}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{17}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป คัดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปร ได้แก่ นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการ วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำแนกตามเพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิสัยทางการเรียน และบุคลิกภาพ ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการ วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอผลการวิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำแนกตามเพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

	ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
	หญิง	94	45.60
	ชาย	112	54.40
	รวม	206	100.00
2. ระดับชั้น			
	ประถมศึกษาปีที่ 4	63	30.60
	ประถมศึกษาปีที่ 5	68	33.00
	ประถมศึกษาปีที่ 6	75	36.40
	รวม	206	100.00
3. การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน			
	เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ	75	36.40
	เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์	48	23.30
	ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม	83	40.30
	รวม	206	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
4. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	11	5.30
รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน	116	56.30
ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว	79	38.40
รวม	206	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.40 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.60 และจำแนกตามระดับชั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 36.40 รองลงมาเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.00 และเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 30.60 จำแนกตามการร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 40.30 รองลงมาเคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.40 และเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 23.30 จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 56.30 รองลงมาผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 38.40 และผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.30

ตอนที่ 2 เสนอผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิัยทางการเรียน และบุคลิกภาพ ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ นิัยทางการเรียน และบุคลิกภาพ ด้านครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
นิัยทางการเรียน	2.99	.61	ดีพอใช้
บุคลิกภาพ	3.10	.40	แบบแสดงตัว
ความคาดหวังของผู้ปกครอง	4.14	.64	มาก
ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน	3.32	.42	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.62	.54	ดี
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.25	.59	ดีพอใช้
ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์	3.55	.48	ทางบวก

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีนิัยทางการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีพอใช้ นักเรียนมีสัมพันธภาพกับครูดี และมีสัมพันธภาพกับเพื่อนดีพอใช้ ส่วนทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์โดยรวมมีทัศนคติทางบวก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชา

นาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	Y
X ₁	1.000	-1.000**	.026	-.001	-.025	.178	*.048	-.216**	.063	-.136	.119	.373**	.169*	.037	-.028	.218**	.082	.161*
X ₂		1.000	-.026	.001	.025	-.178*	-.048	.216**	-.063	.136	-.119	-.373**	-.169*	-.037	.028	-.218**	-.082	-.161*
X ₃			1.000	-.466**	-.502**	-.064	-.166*	.207**	.015	.032	-.047	-.153*	-.115	-.411**	-.207**	-.013	-.165*	-.024
X ₄				1.000	-.531**	.091	.077	-.156*	-.042	-.006	.020	.151*	-.022	.169*	.030	-.005	.162*	-.018
X ₅					1.000	-.027	.084	-.046	.027	-.025	.026	-.001	.132	.229**	.169*	.017	.000	.041
X ₆						1.000	-.417**	-.622**	.027	-.127	.109	.161*	.026	.147*	.024	.012	.106	.134
X ₇							1.000	-.453**	-.039	.115	-.080	.011	.094	.043	.160*	.056	.029	.003
X ₈								1.000	.007	.025	-.037	-.168*	-.107	-.181**	-.162*	-.061	-.129	-.134
X ₉									1.000	-.282**	-.154*	.036	.023	.059	-.041	-.017	.048	.008
X ₁₀										1.000	-.895**	-.019	.030	-.033	.054	.121	.056	-.018
X ₁₁											1.000	.023	-.040	.019	-.019	-.090	-.062	.021
X ₁₂												1.000	.448**	.196**	.102	.266**	.285**	.515**
X ₁₃													1.000	.091	.147*	.283**	.291**	.347**
X ₁₄														1.000	.255**	.182**	.241**	.279**
X ₁₅															1.000	.244**	.172*	.282**
X ₁₆																1.000	.221**	.459**
X ₁₇																	1.000	.287**
Y																		1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{13}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนหญิง (X_1)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_2)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่าง ๆ (X_6) เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ (X_7) ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (X_8) อาชีพผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{11})

ตอนที่ 4 เสนอผลการ วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	18.871	6.290	45.318**
Residual	202	28.038	.139	
Total	205	46.909		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่า มี 3 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₂	.327	.044	.417	.515	.265	73.736**
X ₁₂ , X ₁₆	.273	.051	.308	.614	.377	61.399**
X ₁₂ , X ₁₆ , X ₁₅	.188	.064	.164	.634	.402	45.318**
a = .958						
R = .634						
R ² = .402						
SE _{est} = .3726						

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด
 ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทาง
 กายภาพทางการเรียน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวน
 ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือเขตวัฒนา
 กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 40.20 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้
 ดังนี้

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
 สุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .958 + .327X_{12} + .273X_{16} + .188X_{15}$$

สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียน
 สุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร รูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .417X_{12} + .308X_{16} + .164X_{15}$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนกับทัศนคติทางการเรียนต่อวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2549 จำนวน 206 คน เป็นนักเรียนชาย 102 คน และนักเรียนหญิง 94 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8714

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8314

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8560

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8401

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8582

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7549

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ จำนวน 29 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9383

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนจากผู้อำนวยการโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 20 – 24 พฤศจิกายน 2549 จำนวน 206 ฉบับ ได้กลับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์ คือตอบคำถามครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{13}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนหญิง (X_1)
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_2)
3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) การเข้าร่วมกิจกรรม : เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ (X_6) การเข้าร่วมกิจกรรม : เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ (X_7) การเข้าร่วมกิจกรรม : ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (X_8) อาชีพผู้ปกครอง :

รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{11})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 40.20 จึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

5. สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ได้แก่

5.1 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .958 + .327X_{12} + .273X_{16} + .188X_{15}$$

5.2 สมการพยากรณ์ทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .417X_{12} + .308X_{16} + .164X_{15}$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) บุคลิกภาพ (X_{13}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{14}) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{17}) และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนหญิง (X_1) อภิปรายได้ดังนี้

1.1 นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสนใจในการเรียน ทบทวนบทเรียน และมีความขยันเอาใจใส่ในการเรียน ซึ่งทำให้เกิดทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทำให้มีความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและมีแนวโน้มที่จะตั้งใจเรียน หมั่นฝึกฝนทบทวนบทเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และลักษณะของครูผู้สอนไปในทางที่ดี ดังที่ เรนน (Wrenn. 1968 : 1-4) กล่าวว่านิสัยทางการเรียนเป็นพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่บุคคลมีความพึงพอใจและปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมอาจจะมาจากการศึกษาและการเรียนและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของกิตติคุณ บุญเสริม (2545 : 48-49) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละคร ของนักเรียนชั้นต้น วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่านิสัยทางการเรียนจะมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่ระดับ .01

1.2 บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัวเป็นผู้ที่ชอบเข้าสังคม เปิดเผย ช่างพูด สามารถปรับตัวให้เข้าได้ทุกสถานการณ์ ชอบกิจกรรมเคลื่อนไหว ซึ่งวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่ต้องใช้ความสามารถในการแสดงออกร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นคนที่ชอบแสดงออก ชอบเข้าสังคมกับผู้อื่น จึงจะสามารถแสดงนาฏศิลป์ได้ เมื่อแสดงบ่อยครั้งก็จะเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ ซึ่งเป็นทัศนคติทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Jung. 1974 : 431) ที่ได้กล่าวว่าบุคคลประเภทเก็บตัว (Introvert) มีความสนใจในตนเอง เชื่อมมั่นในความนึกคิดของตนเองมาก คิดถึงตนเองเป็นสำคัญ เห็นแก่ตัว ชอบเลี่ยงจากการที่ต้องติดต่อกับสังคม ชอบอยู่คนเดียว บุคคลที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นพวกที่มีความสนใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวตนเองมากกว่าตนเอง มีความตื่นตัวต่อสิ่งแวดล้อม มีความสุขที่จะเข้าสังคม ชอบสมาคมในหมู่เพื่อน อารมณ์เปลี่ยนแปลงเห็นได้ชัดเจน ชอบกระทำการต่างๆ โดยไม่มีแผนล่วงหน้า ชอบกิจกรรมการเคลื่อนไหว

1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองในด้านการเรียนมาก มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนรับรู้ความคิดของ

ผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน และสามารถเรียนต่อได้ในระดับที่สูงขึ้น ก็ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนเพื่อไม่ให้ผู้ปกครองผิดหวังในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แอนเดอร์สัน (วิชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. 2547:37; อ้างอิงจาก Anderson. 1995) ได้ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝัง และการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

1.4 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะการที่โรงเรียนมีสถานที่เรียนดี ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทในห้องได้สะดวก มีความสะอาด มีความเป็นระเบียบของห้องเรียน มีแสงสว่าง ปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน และมีสื่อและอุปกรณ์การเรียน ได้แก่ มีความพร้อมของสื่อและอุปกรณ์การเรียน มีความทันสมัยและมีคุณภาพการใช้งาน ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน จึงทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียน ดังที่ ลอเรนซ์ (Lowrence. 1976 : 418) กล่าวว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน เป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้ นักเรียนสนใจการเรียน และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุปผา ประทีปทอง (2542 : 66-67) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตคลองสานพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่าถ้าโรงเรียนมีบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดี ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

1.5 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความคิดว่า พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน อันได้แก่การให้คำแนะนำในการฝึกซ้อม ให้ความสนใจ รับฟังความคิดเห็น ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึง เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆได้ คอยให้คำปรึกษาและเห็นความสำคัญ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกดีต่อครู รู้สึกอบอุ่นให้ความเคารพ เชื่อฟังคำสั่งสอน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ในการเรียน จึงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุช (วิลาศ บุญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Bush. 1942) ที่ศึกษาเรื่องสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูพบว่าบรรยากาศทางการเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครู

กับนักเรียนนั้นจะส่งเสริมให้เด็กสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น ตั้งใจเรียนและมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนเพิ่ม

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับเพื่อน ดี มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะการเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่ต้องมีการร่วมมือกิจกรรมในการเรียนการสอน มีการฝึกซ้อมร่วมกันระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และมีการแบ่งกลุ่มทำงานร่วมกัน หากพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อเพื่อนเป็นไปได้อย่างราบรื่น มีความเข้าใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรมด้วยความเต็มใจ สามารถให้คำปรึกษาปัญหาทางการเรียน และเรื่องส่วนตัว ทำให้นักเรียนมีความสุขขณะที่อยู่โรงเรียน เกิดความผูกพัน มีความกระตือรือร้นที่จะมาเรียน มาร่วมกิจกรรม และส่งผลให้สนใจตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

1.7 เพศ : นักเรียนหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนหญิง มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะการแสดงนาฏศิลป์มีมาตั้งแต่โบราณ ซึ่งเป็นการแสดงที่มีความอ่อนช้อยนุ่มนวลอย่างเป็นระเบียบแบบแผนตามจารีตประเพณี อีกทั้งในการแสดงนาฏศิลป์ยังมีการแต่งกายแต่งหน้าที่สวยงาม นอกจากนี้สังคมไทยเป็นสังคมที่ปลูกฝังให้เพศหญิงเป็นกุลสตรี เป็นแม่บ้านแม่เรือน กิริยามารยาทเรียบร้อยอ่อนหวาน แสดงออกด้วยท่าทีที่สุภาพเหมาะสม และลักษณะของเพศหญิงเป็นเพศที่รักสวยรักงาม จึงทำให้นักเรียนหญิงมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : นักเรียนชาย (X_2) อธิบายได้ดังนี้

เพศ : นักเรียนชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนชาย มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะเพศชายเป็นเพศที่กล้าคิดกล้าทำ โดดเินชอบความท้าทาย อีกทั้งเพศชายยังมีบุคลิกภาพที่เข้มแข็งหนักแน่น แต่การแสดงนาฏศิลป์มีความอ่อนช้อยนุ่มนวล เพศชายส่วนใหญ่จึงรู้สึกเขินอายในการแสดงนาฏศิลป์ และคิดว่านาฏศิลป์เหมาะสมและจะแสดงได้เฉพาะนักเรียนหญิง จึงทำให้เพศชายทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 9 ปัจจัย ได้แก่ ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 (X_4) ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 (X_5) การเข้าร่วมกิจกรรม : เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ (X_6) การเข้าร่วมกิจกรรม : เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ (X_7) การเข้าร่วมกิจกรรม : ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม (X_8) อาชีพผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ (X_9) อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน (X_{10}) อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว (X_{11}) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีความสามารถในการแสดง รู้สึกภูมิใจที่ได้รับการชื่นชม ความสนใจ นักเรียนกล้าแสดงการรำ แสดงท่าทางประกอบเพลง การแสดงละคร และการร้องเพลง และสนใจดูการแสดงของคนอื่น รู้สึกว่าการแสดงนาฏศิลป์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ในสังคมได้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 บางคนอาจยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับนาฏศิลป์ ไม่มีประสบการณ์การแสดง ขาดการฝึกฝน ไม่ชอบการแสดงท่าทางประกอบเพลง จึงไม่ทราบคุณประโยชน์จากการเรียนวิชานาฏศิลป์

สรุปได้ว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ

3.2 ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนกล้าแสดงการรำ มีความกล้าแสดงออก ชื่นชอบการแสดง มีความอดทนในการฝึกฝน รู้สึกภูมิใจของที่ได้รับการชื่นชม มีความเอาใจใส่กระตือรือร้นในการเรียน เห็นคุณค่าของการเรียนวิชานาฏศิลป์ จึงส่งผลให้เกิดทัศนคติทางบวก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่กล้าแสดงออก ไม่ชอบการแสดง ขาดความอดทน มีความเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการเรียนน้อย ไม่มีประสบการณ์การแสดง ขาดการฝึกฝน จึงไม่เห็นคุณค่าจากการเรียนวิชานาฏศิลป์

3.3 ระดับชั้น : ประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีความพร้อมที่จะหมั่นฝึกฝนให้กับตนเองเพิ่มมากขึ้น มีความตั้งใจ สนใจ ชื่นชอบการแสดง มีความอดทนในการฝึกฝน รู้สึกภูมิใจของที่ได้รับการชื่นชม มีความเอาใจใส่กระตือรือร้นในการเรียน เห็นคุณค่าของการเรียนวิชานาฏศิลป์ จึงส่งผลให้เกิดทัศนคติทางบวก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บางคนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่กล้าแสดงออก ไม่ชอบการแสดง ขาดฝึกฝน มีความเอาใจใส่และกระตือรือร้นในการเรียนน้อย ไม่มีประสบการณ์การแสดง ไม่ชอบการแสดงท่าทาง ประกอบเพลง จึงไม่ทราบคุณประโยชน์จากการเรียนวิชานาฏศิลป์

3.4 การเข้าร่วมกิจกรรม : เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคน ที่เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ มีความสามารถทางการแสดงนาฏศิลป์ มีการฝึกฝน มีประสบการณ์การแสดง ชอบการแสดงออก มีความกระตือรือร้น สนใจเอาใจใส่ รู้สึกภูมิใจที่ได้รับการชื่นชม เห็นคุณค่าของการเรียนวิชานาฏศิลป์ รู้สึว่าการแสดงนาฏศิลป์มีประโยชน์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับกิจกรรมต่างๆ ในสังคมได้ จึงส่งผลให้เกิดทัศนคติทางบวก

นักเรียนบางคนที่เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ ขาดการฝึกฝนด้านนาฏศิลป์ มีประสบการณ์การแสดงน้อย ไม่ชอบการแสดงออก ขาดความกระตือรือร้น เพราะการแสดงนาฏศิลป์เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นในวันสำคัญต่างๆ จึงมีการหมุนเวียนให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นคุณค่าของการเรียนวิชานาฏศิลป์ รู้สึว่าการแสดงนาฏศิลป์ไม่มีประโยชน์

3.5 การเข้าร่วมกิจกรรม : เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคน ที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ มีความสนใจด้านการเรียนนาฏศิลป์ ชื่นชอบการแสดง การรำรำ มีความอดทนในการฝึกฝน รู้สึกภูมิใจของที่ได้รับการชื่นชม รู้สึว่าการแสดงนาฏศิลป์มีประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาอื่นๆ ได้

นักเรียนบางคน ที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์ ไม่มีความสนใจด้านการเรียนนาฏศิลป์ แต่เนื่องจากกิจกรรมชมรมเป็นกิจกรรมบังคับที่นักเรียนทุกคนจะต้องผ่าน ชมรมแต่ละชมรมมีการรับนักเรียนในจำนวนที่ทางโรงเรียนกำหนด ฉะนั้นนักเรียนบางคนจะไม่ได้อยู่ในชมรมที่ตนเองชอบหรือมีความถนัด นักเรียนจึงขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่ชอบการแสดงออก จึงไม่มีความอดทนในการฝึกฝน รู้สึกว่าการเรียนนาฏศิลป์ไม่มีประโยชน์ต่อตนเอง

3.6 การเข้าร่วมกิจกรรม : ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีความชื่นชอบการแสดงออก การแสดงและการรำ รู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ มีความตั้งใจและสนใจเรียน ตั้งใจที่จะฝึกฝน

นักเรียนบางคน ที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมมีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม ไม่ชอบการแสดงและการรำ รู้สึกอาย เบื่อหน่าย ไม่ชอบการฝึกฝน และมีความอดทนน้อย ไม่เห็นถึงความสำคัญในการเรียน

3.7 อาชีพผู้ปกครอง : รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ปกครองมีหน้าที่การทำงานที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจในตัวผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียน ขยันหมั่นเพียร ผู้ปกครองมีเวลาเอาใจใส่ดูแล ส่งผลให้การเรียนรู้ในเกณฑ์ดี

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนคิดว่าอาชีพผู้ปกครองเป็นอาชีพที่แน่นอน ผู้ปกครองสามารถดูแลตนได้ โดยนักเรียนขาดความตั้งใจกระตือรือร้นในการเรียน การศึกษาหาความรู้ ขาดความมั่นใจ ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ไม่มีการวางแผนในการทำงาน

3.8 อาชีพผู้ปกครอง : รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนคิดว่าอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชนของผู้ปกครอง เป็นอาชีพที่ได้ค่าตอบแทนน้อย ไม่แน่นอน จึงต้องการศึกษาหาความรู้

อย่างเต็มความสามารถเพื่อที่จะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความขยันอดทน และฝึกฝนในด้านการเรียน เพื่อต้องการความสำเร็จในอนาคต จึงทำให้ มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเลี้ยงดู ปล่อยปละละเลย ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจ ขาดทักษะ ขาดการวางแผนในชีวิต ไม่มีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ส่งผลให้มีผลการเรียนต่ำ

3.9 อาชีพผู้ปกครอง : ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร แสดงว่านักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความคิดว่าอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว ของผู้ปกครองเป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน จึงต้องการที่จะศึกษาหาความรู้ มีความขยันหมั่นเพียรการเรียนเพื่อที่ต่อการประสบความสำเร็จ สามารถที่จะช่วยเหลือผู้ปกครองดูแลธุรกิจ เพื่อเก็บประสบการณ์ในการเจริญรอยตามผู้ปกครอง หรือเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

นักเรียนบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว มีทัศนคติทางลบต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองประกอบอาชีพอิสระ ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่นักเรียนจึงขาดแรงกระตุ้นในการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นขาดความขยันหมั่นเพียร ไม่สามารถแก้ปัญหา ขาดทักษะ และไม่มี ความมั่นใจ

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{16}) และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X_{15}) ซึ่งทั้ง 3 ปัจจัยสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ได้ร้อยละ 40.20 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 นิสัยทางการเรียน ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับแรก แสดงว่านักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ นิสัยทางการเรียน เป็นการกระทำของนักเรียนที่ทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจในการเรียน เอาใจใส่ ขยัน อดทน รับผิดชอบในการแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน รู้วิธีการเรียนและพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ ดังที่ผอ.พรพน เกิดพิทักษ์ (2528 : 1) กล่าวว่านิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่าง

สม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ประกอบด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนรู้ รู้วิธีการเรียน และพัฒนาการเรียนของตนอยู่เสมอ และสอดคล้องกับ โฮลท์แมน (Holtzman. 1965 : 17) ที่กล่าวว่าถึงนิสัยทางการเรียน หมายถึงพฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลา ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสม ในการเรียนและการทำงาน รู้จักการแบ่งเวลา ควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อนหลีกเลี่ยง รอเวลา ทำให้เวลากะชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องไม่เป็นเรื่อง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิตติคุณ บุญเสริม (2545 : 53) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนกับทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ละคร พบว่านิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สอง แสดงว่านักเรียนที่สัมพันธภาพดีกับครู ทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การเคารพเชื่อฟัง ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ชักถาม แสดงความคิดเห็นในด้านการเรียน ปรีक्षाครูทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การให้ความเมตตา ความสนใจ เอาใจใส่ต่อนักเรียน การเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษาและการชี้แนะแก่นักเรียนทั้งด้านการเรียนและด้านส่วนตัว ดังนั้น สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จึงมีความสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ซึ่งสอดคล้องกับไรอัน (Ryans. 1960 : 278-284) ที่กล่าวว่าลักษณะของครูที่ดีอย่างหนึ่งคือ มีสัมพันธภาพที่ดีกับนักเรียน เช่น มีความเข้าใจนักเรียน แสดงความเป็นเพื่อน ช่วยเหลือปัญหาส่วนตัวเช่นเดียวกับการเรียน ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ทำงานดี ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของนักเรียน ส่งเสริมและให้กำลังใจนักเรียน และสอดคล้องกับ รอทแมน (Rothman. 1968 : 34-36) ที่กล่าวว่าสิ่งที่ควรคำนึงถึงให้มากที่สุดในระบบการเรียนการสอน นั่นคือสัมพันธภาพที่ดีของครูผู้สอนกับผู้เรียน ครูจะต้องยอมรับและเข้าใจ ความเป็นกันเอง ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักพัฒนาตนเอง

4.3 ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .01 เป็นลำดับที่สาม แสดงว่านักเรียนที่ได้รับลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีทำให้มีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะ สถานที่เรียนและสื่ออุปกรณ์การเรียนที่ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงอาคารสถานที่ ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดห้องเรียนเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบของห้อง การถ่ายเทอากาศ แสงสว่าง การปราศจากเสียงรบกวน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน หมายถึง ความพร้อมของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน ความทันสมัย และคุณภาพการใช้งาน ดังที่การลินสัน (สุวรรณินทร์ โรจน์ขจรนภาลย์. 2547 : 41 ; อ้างอิงจาก Garrison. 1970 : 1) ได้กล่าวถึงการใช้อุปกรณ์การสอนว่าบรรดาอุปกรณ์ทั้งหลายมิใช่จะมีประโยชน์เพียงช่วยกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนเท่านั้น แต่อุปกรณ์ทั้งหลายยังสามารถช่วยให้ ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้อย่างดีด้วย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 25 ; อ้างอิงจาก วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. 2526 : 78) ได้ศึกษาปัญหานักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือ พบว่าบรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียน อาคารปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กัน ทำให้เกิดเสียงรบกวนในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัด ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์แนะแนว และผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลเพื่อพิจารณา นำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร มีทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ โดยนำปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ ได้แก่

1.1 ควรมีการพัฒนาทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนเอาใจใส่ในการเรียน ชยัน อดทน รับผิดชอบ มีการวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน เน้นให้นักเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนรู้ และพัฒนาการเรียนของตนเองอยู่เสมอ

1.2 ควรมีการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยครูเพิ่มความไว้วางใจซึ่งกันและกันกับนักเรียน สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพิ่มมากขึ้น

1.3 ควรพัฒนาด้านลักษณะทางกายภาพทางการเรียน โดยครูจัดสถานที่เรียนให้มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ การถ่ายเทอากาศได้ดี สร้างบรรยากาศในการเรียนที่อบอุ่น สื่ออุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้งานที่ดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยเพิ่มเติม นอกเหนือจากปัจจัยที่ศึกษาแล้ว เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความถนัดทางการเรียน และความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการเรียนกับวิชาอื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อการแสดงเผยแพร่ทางศิลปกรรม ของนักเรียนช่วงชั้นอื่นๆ เช่น ช่วงชั้นที่ 1 ช่วงชั้นที่ 2 ช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ.(2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศรีเดชาการพิมพ์.
- กาญจนา คำสุวรรณ และนิตยา เสาร์มณี.(2524). *จิตวิทยาการทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- กันยา สุวรรณแสง. (2532). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กิตติคุณ บุญเสริม.(2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์ละครของนักเรียนชั้นต้น*
วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- งามตา วณินทานนท์. (2535). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- จาริญา ศักรประธาน.(2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ของ*
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยราชพฤกษ์ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา
การศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ชนินทร์ พุ่มศิริ.(2546). *คู่มือสาระศิลปะ*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาติชาย หมั่นสมัค. (2542). *การปรับตัวของนักศึกษาโครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์*
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง. (2518). *อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น*.
รายงานการวิจัยฉบับที่ 18 ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก . กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์ครุสภา.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). “นักบริหาร: ผู้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้”. *ก้าวเข้าสู่ผู้บริหาร*.
กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.
- น้ำอ้อย แสงกระจ่าง. (2540). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและ*
การเสริมแรงแบบเว้นระยะ เพื่อพัฒนาความสามารถในการรำและทัศนคติที่มีต่อวิชา
ดนตรีนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสุวรรณาราม เขต
บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประดินันท์ อุปรมย์. (2525). *การจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เอกสารการเรียนการสอนชุด ระบบ*
การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สารมวลชน จำกัด.

- ประดิษฐ์ อินทนิล. (2521). *ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2524). *ทัศนคติการวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ : ไทย
 วัฒนาพานิช.
- ประสาน บริบูรณ์นางกูร. (2537). *การศึกษาการจัดกิจกรรมดนตรีไทยสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์*.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประเสริฐ กรวยสวัสดิ์. (2541). *การศึกษาความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่มีต่อสิ่งเสพติดของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่ ระดับมัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษา
 ผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ปราณี อยู่ศิริ. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลอันเป็นลักษณะนิสัยและเจตคติที่
 เกี่ยวข้องกับงานและตนเองต่อการเล่นกีฬานักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .*
 ปรินญานิพนธ์ วท.ม.(พลศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์.(2544). *จิตวิทยาการศึกษา .* กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.
 _____. *เอกสารประกอบการเรียนวิชาจิตวิทยาการศึกษา 301*. จิตวิทยาการศึกษา. คณะ
 ศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ . (2535). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- พิมพ์วิษต์ เรื่องปัญญา. (2542). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อ
 ทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิต
 กรุงเทพมหานคร*.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ
 :โรงพิมพ์เจริญผล.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *วิธีวิจัย .* กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมการวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภัทริรา รอดสการ. (2548). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่ นาฏศิลป์-ดนตรี
 ของนักเรียนระดับชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย*.
 ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มนูญ ตนะวัฒนา.(2539). *จิตวิทยาพัฒนาชีวิต*. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : ธีรพงษ์การพิมพ์.
- กรม,วิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระศิลปะ*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- วาสนา พัทธกะสาลี. (2527). *ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียน สภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสภาพแวดล้อมที่บ้าน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์.(2538). *หลักการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไพบูลย์.
- วิลาศ บุญทองขาว. (2527). *บรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาตามทัศนะของนักเรียน ครู และผู้บริหาร เขตการศึกษา 4*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศิลปากร, กรม. (2544). *90 ปี กรมศิลปากร*. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2542). *ทฤษฎีและการปฏิบัติการทางจิตวิทยาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 4 . ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- สามารถ พิกุลทอง. (2546). *ความรู้ เจตคติและพฤติกรรมของช่างอากาศยานที่มีต่อความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน บริษัท การบินไทย จำกัด(มหาชน)*.ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สิริวรรณ ศรีพล. (2525). *“รูปแบบการสอนและกิจกรรมการเรียนในวิชาสังคมศึกษา”*. เอกสารการสอนสังคมศึกษา หน่วยที่ 10-15. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุกัญญา แยมยิ้ม. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันทรเฒ. (2544). *จิตวิทยาทั่วไป*. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุดใจ ทศพร. (2546). *คู่มือสาระศิลปะ*. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2542). *สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาล้วนตัวนิสัย และทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- อมรรัตน์ ศรีเจริญพรรณ. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา* วิทยาลัย โรงเรียนวัดประดู่ธรรมมาภิบาล เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัฉรา วงศ์โสธร. (2528). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียน และความถนัดในการเรียนภาษาของผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อานนท์ อาภาภิรมย์. (2529). *“ความเป็นไทยในวิถีชีวิตและครอบครัว”*. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องความเป็นไทยที่ควรดำรงไว้. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุรัญญา รุขมธุร์. (2526). *สภาพแวดล้อมในโรงเรียนเอกชนในเครือคาทอลิกและสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allport, Gordon W. (1974). *Attitude Reading in Attitude Theory and Measurement*. Edited by Martin Fishbein. New York : John Wiley and Sons.
- Atkinson. (1983). *Introduction to Psychology*. San Diego : Harcourt Brace Jovanovich.
- Brolin, D.E. and Gysberg, N.C. (1999, December). “Career Education for Persons with Handicaps”. *The Personel and Guideance Journal*. (58) : 260
- Cockburn. (2005) *.Educational Management Administration & Leadership*. London : Thousand Oaks and New Delhi.
- Cronbach, Lee J. (1963). *Education Psychology*. 2nd. ed. New York : Harcourt, Brace.
- Dusek, J.B. (1980). The Development of Test Anxiety in Children. In I.G. Sarason (Ed.), *Test Anxiety : Theory, Research, and Applications*. P.87 – 110. Hillsdale : Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.
- Fishbein, Martin. (1967). *Reading in Attitude Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons.
- Good, Carter Victor. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Harcourt Brace
- Hillgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace.

- Holtzman, H. Wayne. (1965). *Survey of Study Habits and Attitude*. New York : The Psychological.
- Hoppock. L.G. (1987). *Desire Behavior of Educational Psychology*. Edinburgh : Green Welson Pte.
- Jakobovits, Lcon A. (1971). *Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issyes*. Rowley, Massachusettes : Newbury House.
- Koivo, Anne Diblak. (1983, February). " The Relationship of Student Perception of Study Habit and Attitudes Based on Difference in Sex, Grade. And Academic Achievement," *Dissertation Absteacts International*. 43 : 2624-A.
- Lawrence, D. (1987). *Enhancing Self-Esteem in Classroom*. London : Paul Chapman Publishing.
- Lewin, K,R. Lippitt and R. White. (1993). "Patterns of Aggressive Behavior in Experimentally Created Social Climate," *Journal of Social Psychology*. 10 : 271-299.
- Likert, Renie. (1970). *A Technique for the Measurement of Attitude*. Chicago : Rand McNally Company.
- Mcfarland, G.K. and M.D. Thomas. (1991). *Psychology Mental Health Nursing process*. Pennsylvania : J B Lippincolt Co.,
- Popham, James W. and Moor, Mary R. (1960, September – May). "A Validity Check on the brown. Holtzman Survey of Study Habits and Attitude and the Brown Collage Inventory of Academic Adjusment," *The Personal and Guidance Journal*. 38 : 522-554.
- Rogers, Carl. (1969). *Freedom to Learn*. Columbus, Ohio : Charles E. Merrill.
- Tharp, Gerald D. (1997). *Experiments in Psychology*. Upper Seddle River, N.J. : Prentice-Hall.
- Thornburg, Hershel D. (1975, January) "Attitudinal Determinants : in Holding Dropout in School," *The Journal of Educational Research*. 68 : 181-185.
- Thurstone, L.L. (1967). *Attitude Theory and Chang*. New York : John Wiley and Sone.

Withall, Joh. (1997, March). " *The Development of A Technique for the Measurement of Social – Emotional Climate in Classrooms,*" The Journal of Experimental Education. 17 : 347.

Wrenn, C.Gilbert. (1968). *Study Habits Inventory*. Stanford : Stanford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะกายภาพทางการเรียน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์

2. แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิด นิสัยทางการเรียนต่างๆไป ที่นักเรียนเคยปฏิบัติในชีวิตประจำวัน และความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการศึกษเล่าเรียนของนักเรียน ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด คำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระเทือนผลการเรียนของนักเรียน และจะไม่นำไปเปิดเผยเป็นรายบุคคล แต่จะนำไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวนักเรียนมากที่สุด

3. โปรดตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด และขอความกรุณา

ตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ซึ่งตรงกับลักษณะและความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

() หญิง () ชาย

2. ระดับชั้น

() ประถมศึกษาปีที่ 4 () ประถมศึกษาปีที่ 5 () ประถมศึกษาปีที่ 6

3. การร่วมกิจกรรมภายในโรงเรียน

- () เคยร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ในงานสำคัญต่างๆ
- () การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนาฏศิลป์
- () ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรม

4. อาชีพของผู้ปกครอง

- () รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
- () รับจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน
- () ค้าขาย / ทำธุรกิจส่วนตัว
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ขอให้
นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมาก
น้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา					
2	ข้าพเจ้าทำการบ้านกับเพื่อนหลังจากเลิกเรียนแล้ว					
3	ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					
4	ข้าพเจ้าทำการบ้านส่งทันตามที่ครูกำหนด					
5	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการทำงานให้ดีที่สุด					
6	เมื่อครูให้ทำรายงานข้าพเจ้ารอจนใกล้เวลาส่งงานจึงค่อยเริ่มทำ					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน					
8	ข้าพเจ้ามักฝึกรำลวงหน้าก่อนเข้าเรียนวิชานาฏศิลป์					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบทำงานร่วมกับผู้อื่น					
2	ข้าพเจ้าไม่กล้าพูดต่อหน้าคนมากๆ					
3	ข้าพเจ้ารู้สึกอายเมื่อต้องทำกิจกรรมต่อหน้าเพื่อน					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเมื่อทำอะไรผิดพลาด					
5	ข้าพเจ้าทำอะไรตามใจชอบเสมอ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ก็ตาม					
6	ข้าพเจ้ามักพูดและตัดสินปัญหาด้วยเหตุผล					
7	เมื่อต้องแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก ข้าพเจ้าชอบแสดงออกโดยการพูดมากกว่าการเขียน					
8	ข้าพเจ้าเป็นคนยึดมั่นในกฎเกณฑ์					
9	ข้าพเจ้ามักพูดและตัดสินปัญหาด้วยอารมณ์					
10	ข้าพเจ้ายินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11	ข้าพเจ้ารู้สึกติดขัดถ้าต้องทำงานร่วมกับ ผู้อื่น					
12	ก่อนที่จะทำงานข้าพเจ้าต้องวางแผน ล่วงหน้า					
13	เมื่อต้องทำงานคนเดียว ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ มั่นใจในตัวเอง					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่คุณปกครองคาดหวังเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนได้คะแนนดี ๆ					
2	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเรียนในระดับที่สูง มากที่สุด					
3	ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้ามีผลการเรียนที่ดี					
4	ผู้ปกครองไม่มีความคาดหวังในการเรียนของ ข้าพเจ้า					
5	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ ข้าพเจ้าต้องการ					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
6	ผู้ปกครองวางแผนเกี่ยวกับการเรียนให้ซ้ำพเจ้า					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	1. สถานที่เรียน อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้ดี					
2	สภาพห้องเรียนสะอาดเรียบร้อย					
3	ขนาดของห้องเรียนไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมกลุ่ม					
4	ห้องเรียนมีขนาดกว้างพอเหมาะกับจำนวนนักเรียน					
5	บริเวณโดยรอบห้องเรียนมีเสียงดังรบกวน					
6	2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีความทันสมัย					
7	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพที่ดีในการใช้งาน					
8	สื่อการสอนมีอายุการใช้งานนานเกินไป					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	1. พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ครูไม่ค่อยให้คำแนะนำในการฝึกซ้อมทำรำ					
2	ครูให้ความสนใจนักเรียนทุกคนในห้องเรียน					
3	ครูไม่รับฟังเหตุผลของนักเรียน					
4	ครูเอาใจใส่นักเรียนไม่ทั่วถึงขณะฝึกปฏิบัติ ทำรำ					
5	2. พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
6	ข้าพเจ้าส่งงานตามเวลาที่ครูกำหนดเสมอ					
7	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามหรือขอคำแนะนำจาก ครู					
8	ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงการพบปะกับครู					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนขอให้นักเรียนอ่านข้อความดังกล่าวแล้วพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อเป็นความจริงสำหรับนักเรียนมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียวดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	เพื่อนช่วยอธิบายทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ					
2	ข้าพเจ้าไม่สามารถปรึกษาปัญหาการเรียนกับเพื่อนได้					
3	เมื่อว่างจากการเรียนข้าพเจ้าทบทวนทำร่ำกับเพื่อน					
4	ข้าพเจ้าไม่มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนร่ำได้					
5	ข้าพเจ้ากับเพื่อนทำกิจกรรมในชั้นเรียนด้วยความสามัคคี					
6	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนในห้องได้					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชานาฏศิลป์

ก. ด้านความรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อความแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ โดยแบ่งน้ำหนักไว้ 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความคิดของนักเรียนน้อยมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความที่ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนเลย

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การเรียนวิชานาฏศิลป์ไม่มีประโยชน์ต่อ ข้าพเจ้า					
2	การเรียนวิชานาฏศิลป์เป็นสิ่งที่ล้าสมัย					
3	วิชานาฏศิลป์ช่วยส่งเสริมให้คนมีอารมณ์ เยือกเย็น					
4	วิชานาฏศิลป์เป็นการฝึกฝนความสามัคคี					
5	ผู้เรียนวิชานาฏศิลป์เป็นผู้มีความคิด สร้างสรรค์					
6	วิชานาฏศิลป์ทำให้ผู้เรียนมีสมาธิที่ดี					
7	วิชานาฏศิลป์มีประโยชน์ สามารถนำไปใช้ กับกิจกรรมต่างๆในสังคมได้ดี					
8	การเรียนวิชานาฏศิลป์ช่วยให้เข้าใจวิถีชีวิต แบบไทยได้ดี					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาตอบให้ตรงกับความรู้สึก
นักเรียนมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพียงข้อละเครื่องหมายเดียว ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
น้อย	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยมาก
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบการร่ำรำ					
2	การแสดงนาฏศิลป์มีทำนองซ้ำน่าเบื่อหน่าย					
3	วิชานาฏศิลป์ทำให้ข้าพเจ้ามีความอดทนต่อการฝึกฝน					
4	ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้เรียนวิชานาฏศิลป์					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้แสดงความสามารถในการแสดงนาฏศิลป์					
6	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าวิชานาฏศิลป์ยุ่งยากซับซ้อนเกินความสามารถสำหรับคนทั่วไป					
7	ข้าพเจ้าไม่สนใจที่จะทำการบ้านวิชานาฏศิลป์					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกเสียดายมากถ้าขาดเรียนวิชานาฏศิลป์					
9	วิชานาฏศิลป์เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย					
10	ข้าพเจ้ามีความพอใจกับอุปกรณ์การเรียนและสถานที่เรียนวิชานาฏศิลป์					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใดช่องหนึ่งทางขวามือ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ในด้านการเรียนวิชานาฏศิลป์ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำทุกครั้ง
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำเกือบทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง
น้อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจที่จะกระทำน้อยครั้งมาก
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับที่นักเรียนตั้งใจจะกระทำน้อยครั้งมากที่สุด

จนแทบไม่กระทำเลย

ข้อ	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	ข้าพเจ้านำบทเพลงที่ครูสอนไปฝึกหัดที่บ้าน					
2	ข้าพเจ้าพยายามฝึกฝนท่ารำอย่างไม่ย่อท้อ					
3	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชานาฏศิลป์ด้วยตนเอง					
4	หลังจากที่ครูสาธิตท่ารำแล้ว ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติตามได้ทันที					
5	ข้าพเจ้าไม่เคยขาดเรียนวิชานาฏศิลป์เลยถ้าไม่จำเป็น					
6	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนทุกอย่างที่เกี่ยวกับนาฏศิลป์					
7	ข้าพเจ้าแกล้งรื้อรอเมื่อถึงเวลาเรียนวิชานาฏศิลป์					
8	เมื่อมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับนาฏศิลป์ข้าพเจ้าพร้อมที่จะช่วยเหลือเต็มที่					
9	เมื่อเพื่อนจำท่ารำไม่ได้ข้าพเจ้าสามารถทำให้เพื่อนดูได้					
10	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนในชั่วโมงนาฏศิลป์					
11	ข้าพเจ้ามักอ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับนาฏศิลป์					

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข
ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.326
2.	3.499
3.	2.989
4.	4.671
5.	2.193
6.	2.266
7.	5.780
8.	2.266

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8714

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.908
2.	2.519
3.	2.585
4.	5.315
5.	3.914
6.	3.611
7.	2.378
8.	2.297
9.	2.775
10.	3.015
11.	4.266
12.	2.692
13.	2.502

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8314

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.179
2.	5.121
3.	2.869
4.	2.668
5.	2.268
6.	2.420

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8560

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.761
2.	2.329
3.	2.690
4.	3.007
5.	2.416
6.	2.825
7.	3.473
8.	2.467

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8401

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.313
2.	3.427
3.	3.015
4.	2.208
5.	3.099
6.	3.313
7.	2.664
8.	2.928

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8582

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.664
2.	3.842
3.	4.580
4.	2.399
5.	2.844
6.	3.452

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7549

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
ด้านความรู้

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.483
2.	3.802
3.	3.192
4.	4.489
5.	2.741
6.	2.668
7.	2.561
8.	3.632

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7642

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.506
2.	3.438
3.	4.837
4.	3.889
5.	2.384
6.	2.637
7.	3.217
8.	3.441
9.	3.094
10.	5.993

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8662

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนวิชานาฏศิลป์
ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.599
2.	2.998
3.	4.210
4.	4.345
5.	4.941
6.	2.572
7.	3.426
8.	4.022
9.	5.180
10.	2.212
11.	3.050

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9096

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวพัชชา สุวรรณพาณิชย์
วันเดือนปีเกิด	11 กุมภาพันธ์ 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	184 หมู่ 1 ต. ลุ่มสุ่ม อ. ไทรโยค จ. กาญจนบุรี 71150 โทรศัพท์ 081-795-3937
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ซ.ปรีดีพนมยงค์ 4 ถ.สุขุมวิท 71 แขวงพระโขนงเหนือ กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 02- 392-6962
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2537	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี จ.กาญจนบุรี
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากวิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี จ. สุพรรณบุรี
พ.ศ. 2547	ศึกษาศาสตรบัณฑิต ศษ.บ. (นาฏศิลป์ไทยศึกษา) จากสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ